

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 151) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 152 af 30. Juni 1927, Lov Nr. 139 af 1. Juni 1929 samt Lov Nr. 143 af 15. April 1930.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 161).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, som foreligger til Behandling her efter at være vedtaget i Folketinget, har et bestemt afgrænset Formaal, nemlig at give noget større Bevægelsesfrihed, end der nu er med Hensyn til Anvendelsen af det Personel, der er til Udenrigsministeriets Raadighed dels herhjemme, dels i Udlandet. Man ønsker at skabe Mulighed for at ombytte Gesandtskaber og Konsulater, som findes et Sted, med Gesandtskaber og Konsulater, der findes et andet Sted, uden at dette i hvert enkelt Tilfælde nødvendigvis skal være Genstand for en regelmæssig Lovforslagsbehandling. En væsentlig Bevæggrund her til er de i Øjeblikket saa hyppigt skiftende Forhold i den øvrige Verden, der kan bervirke, at man faar Brug for at ændre paa dette Omraade. Dertil kommer, at saadanne Ændringer helst skal kunne foregaa nogenlunde let uden alt for store Diskussioner for ikke at vække en ubehagelig Interesse i de Lande, som det drejer sig om. Endelig gør der sig med Hensyn til Bevægelsesfriheden blandt Tjenestemænd i Tjenesten uden for Danmark og Tjenestemænd i Ministeriet her det Forhold gældende, at de nuværende Arbejdsvilkkaar er væsentlig afvigende fra dem, man har haft tidligere. Der er nu Afdelinger af Udenrigsministeriet, hvor Arbejdet er steget ganske uforholdsmæssigt i Sammenligning med dets Omfang

paa det Tidspunkt, da Lovene af 1921 og 1927 blev vedtaget, og dér vil man vanskelig kunne komme igennem uden at have Mulighed for, naar det er paakrævet, at foretage nogen Forøgelse af den Styrke, der er til Raadighed. Dette tænkes da muliggjort derved, at man kan have et mindre Antal ude og et større Antal hjemme, end det efter Loven af 1927 er bestemt. Senere vil det kunne ske, at Forholdene ændrer sig igen, og at der atter bliver Brug for en Forøgelse af Styrken ude i Verden. Men en saadan Ændring vil da kunne foretages i Henhold til den foreslaaede Lov.

Med Hensyn til de Bevægelser, der skal foregaa, er det i de Tilfælde, hvor Sagen har finansiell Betydning, forudsat, at der indhentes Samtykke fra Rigsdagens Finansudvalg, saa at der ikke foregaa nogen som helst Begrænsning i Rigsdagens Myndighed med Hensyn til Penge; og i de Tilfælde, hvor der foregaa Ændringer i Karakteren af en Repræsentation, er man under Forhandlingerne i Folketinget blevet enig om, at der ogsaa skal kræves en Erklæring fra det udenrigspolitiske Nævn, som man forudsætter sidder inde med særlige Betingelser for at vurdere, hvad der i saa Henseende kan være rimeligt.

Endelig aabnes der Adgang til uden Forandring af selve den udenrigsministerielle Lov at foretage visse Forøgelse ud over det her fastsatte højeste Antal i Tilfælde, hvor særlige erhvervmæssige Grunde skulde gøre sig gældende; men der findes ganske vist den Bestemmelse, at Bestemmelse herom skal tages paa Normeringsloven; saa det vil i Virkeligheden blot sige, at medens man ellers skulde have en særlig Lov for Udenrigsministeriet i saadanne Tilfælde, vil man i Fremtiden kunne ordne Sagen paa Normeringsloven. Den regelmæssige Indflydelse fra Rigsdagens Side vil altsaa vedblivende være sikret derigennem.

Jeg haaber, at Forslaget maa kunne faa en let og hurtig Gang gennem dette høje Ting, idet det da vil være lettere for Udenrigsministeriet at anvende sit Personel paa en Maade, som kan gøre det saa virksomhedsfuldt for de Interesser, vi har at varetage, som det overhovedet er muligt.

Jefsen Christensen: Som allerede nævnt af den højtærede Udenrigsminister er det foreliggende Lovforslags Hovedformaal uden ny Lovgivning at give Udenrigsministeriet større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Omplacering af Tjenestemænd